

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10-10-32046 אשל ואח' נ' בר און

תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת שרון גלר

1. שי אשל	תובעים
2. טליה אשל	
ע"י ב"כ עו"ד שלמה וקנין	

נגד

איתן בר און	נתבעים
ע"י ב"כ עו"ד צבי הר נבו	

פסק דין

- 1
- 2 עניינו של הליך זה תביעה כספית על סך 200,000 ש"ח. במוקד התביעה ניצבת טענת התובעים למעילה
- 3 ולרשלנות מצד הנתבע, בכספים אשר התובעים מסרו לידיו במסגרת שירותי יעוץ מס שניתנו להם על
- 4 ידו.
- 5 **1. הרקע לתובענה**
- 6 התובעים, מר שי אשל (להלן: "הנתבע 1") וגבי טליה אשל (להלן: "הנתבעת 2") הינם זוג נשוי (להלן
- 7 ביחד: "התובעים"). התובע 1 הינו קברניט בחברת אל-על והנתבעת 2 מורה למחול ועורכת וידיאו.
- 8 הנתבע, מר איתן בר-און (להלן: "הנתבע") הינו מנהלה של חברה בשם "ר.מ.ד. שירותי משרד בע"מ",
- 9 המתמחה במתן שירותים בתחום הניהול החשבונאי, היבטי מס שונים ושירותי משרד.
- 10
- 11 בשנת 2004 התובעים התקשרו עם הנתבע על מנת שיטפל עבורם בדיווחים השוטפים לרשויות המס
- 12 (מס הכנסה ומס ערך מוסף) ולביטוח לאומי. התובעים הגיעו אל הנתבע על סמך המלצה שקיבלו
- 13 ממכר, ממנו שמעו כי הנתבע מספק יעוץ מס לטייסי חברת אל-על.
- 14

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10-10-32046 אשל ואחי נ' בר און

תיק חיצוני:

1 בשנים 2008-2009, לאחר מספר שנים בהן טיפלו התובע ומשרדו בענייניהם של התובעים, זומנו
2 התובעים להליכי שימוע אצל רשויות המס. לטענתם, הנתבע מסר להם, כי הוא ידאג לייצגם
3 בהליכים אלו ומשכך, לא נכחו בהם בעצמם.
4
5 בחודש יוני 2009, נעצר הנתבע בחשד שמעל בכספי לקוחותיו.
6
7 אז התברר לתובעים, לטענתם, כי הנתבע מעל אף בכספם, וכי עשה שימוש בשיקים שנמסרו לו על
8 ידם שלא למטרה לשמה נמסרו, והפקידם בחשבונות של בני משפחתו ואו של לקוחות אחרים שלו.
9 בכך, נגרמו להם נזקים שונים, בגינם הוגשה התביעה דנן.

10

11 **2. טענות הצדדים**

12 **תמצית טענות התובעים**

13 לטענת התובעים, הם התקשרו עם הנתבע לקבלת שירותי יעוץ מס. זאת, כאשר הנתבע שימש בעליו
14 של משרד לשירותי יעוץ והנהלת חשבונות ועבד תחת רישיונו של רו"ח רפאל סופר.

15

16 לטענת התובעים, התנהלותם בפועל נעשתה מול הנתבע, מולו נעשו כל הפעולות הכרוכות בשירותי
17 המשרד והוא אף שימש כיועץ המס שלהם בפועל.

18

19 לטענתם של התובעים, בדיעבד הסתבר להם, כי הנתבע עשה שימוש בשיקים חתומים שלהם, אותם
20 מסרו לדין לשם טיפול בענייניהם וביצוע התשלומים הנדרשים עבורם לרשויות, וזאת לצורך סילוק
21 חובות של אחרים ותוך שאף שלשל לכיסיו סכומי כסף שונים שלא כדין.

22

23 לטענתם של התובעים, בכך התעשר הנתבע על חשבונם, הפר ההסכם עימם, ופעל שלא בנאמנות
24 במסגרת תפקידו כשלוחם מול הרשויות.

25

26 במישור הנזק, טענו התובעים, כי במעשיו הנייל גרם להם הנתבע לנזקים כספיים כדלקמן:

27 1. 48,000 ₪ - סכום הכופר אותו נאלצו לשלם למס הכנסה בגין מחדלי הנתבע.

28 2. 100,000 ₪ - תשלום לרו"ח בן יהונתן, שטרם שולם במלואו.

29 3. 38,000 ₪ - תשלומים נוספים לרשויות המס לצורך אישור דוחות התובעים.

30 4. 150,000 ₪ - הערכת התובעים לגבי הסכום הכולל שנגנב מחשבונותיהם ושימש לצרכי הנתבע,
31 במסווה של תשלומים סדירים לכאורה לרשויות.

32 5. 50,000 ₪ - אומדן הפסד ימי עבודה לצורכי שתי פגישות חקירה (הפסד בסך 20,000 ₪) וקיום
33 פגישות עם רו"ח ועו"ד על מנת להסדיר את החובות מול הרשויות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 32046-10-10 אשל ואחי נ' בר און

תיק חיצוני:

1 50,000 ₪ - נזקי פגיעה בשמם הטוב של התובעים, בין היתר עקב כך ששיקים שלהם נמצאו
2 בחשבונם של טייסים ולקוחות אחרים של הנתבע.

3
4 בסה"כ העריכו התובעים את נזקייהם בסך 356,000 ₪, אך כאמור, העמידו תביעתם על סך 200,000
5 ₪, לצרכי אגרה.

טענות הנתבע

8 הנתבע לא הכחיש, כי החברה ומי מטעמה אכן טיפלו עבור התובעים בתשלומים לרשויות המס. עם
9 זאת טען, כי כידוע לתובעים, הוא עצמו אינו יועץ מס, רואה חשבון או מנהל חשבונות ומעולם לא
10 הציג עצמו ככזה, ונציגי התובעים מול הרשויות במסגרת עיסוקה של החברה תחת ניהולו, הינם
11 עו"ד בר-און ור"ח סופר.

12
13 לטענתו, בינו לבין התובעים נתגלעו חילוקי דעות מקצועיים לגבי אופן הצגת התקבולים אצל
14 התובעים, בעיקר ביחס לעסקת מקרקעין שערכו התובעים, ועל רקע זה, עוד בטרם פורסמה הכתבה
15 אשר צורפה לכתב התביעה, ביקשו התובעים להפסיק ההתקשרות עימו.

16
17 לגוף טענות התובעים טען הנתבע, כי התובעים מעולם לא מסרו לידיו שיקים פתוחים, אלא מסרו לו
18 תמיד שיקים הכוללים שם נפרע, סכומים ומועדי פירעון נקובים.

19
20 עוד טען, כי התובעים כשלו בהוכחת מרכיבי הנזק אותם תבעו, באשר לא הוכיחו קיומם של
21 הפרשים כספיים בין סכומי השיקים שמסרו לידיו מול סכום התשלומים ששלמו לרשויות, אלא
22 הסתפקו בהצגת טענות כלליות כנגדו, שמקורן ברכילות או בפרסום עיתונאי חסר ערך ראייתי.

23
24 לטענתו, במידה ואכן שולם על ידי התובעים כופר למס הכנסה, הרי ששולם שלא עקב מעשיו או
25 מחדליו, או פיגור כלשהו מצידו בטיפול ובביצוע תשלומים לרשויות, אלא בשל תקבולים ודיווחים
26 שהתובעים עצמם נמנעו מלמסור לרשויות.

27
28 הנתבע אף טען, כי בניגוד לטענת התובעים בתביעתם, הוא לא נעצר.

3. דיון והכרעה

29
30
31 עניינה המרכזי של ההתקשרות בין הצדדים והחליך הנוכחי הינו שירותי יעוץ מס שנתנו הנתבע
32 ועסקו לתובעים. טענתם המרכזית של התובעים היא, כי הנתבע מעל או כשל בתפקידו וגרם להם
33 עקב כך לנזקים, ישירים ועקיפים כאחד.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10-10-32046 אשל ואח' נ' בר און

תיק חיצוני:

- 1 משלא צורף הסכם בכתב לכתב התביעה ולא נטען כי כזה היה קיים, נראה כי ההתקשרות בין
2 הצדדים לא עוגנה בחוזה בכתב למתן שירותי מס ו/או הנהלת חשבונות, אשר יכול היה להבהיר את
3 גדרי התשלום ואת מהות השירות המוענק ואופיו.
4
5 מכאן, יש להתחקות אחר ההסכמות והתנהלות הצדדים במסגרת ההתקשרות בת מספר השנים
6 ביניהם, מן התצהירים והעדויות שנגבו בבית המשפט במסגרת הליך זה.
7
8 כעולה מכתבי הטענות ומתצהיר התובע, התובעים התקשרו עם הנתבע במהלך שנת 2004 לצורך מתן
9 שירותי מס ובמסגרת ההתקשרות ייצג הנתבע את התובעים אל מול הרשויות – ביטוח לאומי, מס
10 ערך מוסף ומס הכנסה.
11
12 בהקשר זה יאמר כבר עתה, כי הגם שהנתבע מציג עצמו בכתב ההגנה כמנהל משרד ותו לא,
13 השתכנעתי מעדות התובע, כי בפועל הנתבע יצר מצג בפני התובעים, כי הינו יועץ מס מורשה ולמצער
14 בעל כישורים והשכלה מתאימים לעסוק ביעוץ מס והיה מי שניצב מולם בכל הנוגע לטיפול
15 בענייניהם.
16
17 מהראיות שהוצגו לפני עלה, כי במסגרת סוג התקשרות זה, הפקידו התובעים בידיו של הנתבע את
18 המידע הנחוץ הנוגע לחשבונות הבנק שלהם וכן מסרו לו מעת לעת לפי דרישתו שיקים לשם ביצוע
19 תשלומים כדין לרשויות הנ"ל. התנהלות זו, בעיקרה, למעשה אינה שנויה במחלוקת בין הצדדים.
20
21 אמנם, לטענת הנתבע בכתב ההגנה, התובעים לא הפקידו בידיו שיקים פתוחים מבחינת סכומי
22 הכספים, ואולם כעולה מראיות שהוגשו על ידי התובעים ובהם צילומי השיקים שנמסרו לנתבע וכן
23 על פי עדותו של הנתבע, במסגרת היחסים האמורים אכן נמסרו לנתבע לעתים שיקים "פתוחים",
24 בהם בין היתר לא מולא הסכום לתשלום.
25
26 **חובת הזהירות החלה על יועץ מס**
27 כאמור, הנתבע טען, כי אינו יועץ מס מוסמך. התובעים לא הציגו ראיה סותרת בעניין הכשרתו
28 הפורמלית של הנתבע. עם זאת, כאמור לעיל, השתכנעתי מעדות התובע 1, כי הנתבע טיפל עבור
29 התובעים בפועל בעניינים שונים מול רשויות המס והביטוח הלאומי, ובכך למעשה, מילא בפועל
30 תפקיד מקצועי של יועץ מס עבורם.
31
32 גם ההתכתבויות אשר צורפו לכתב התביעה ולתצהירי העדות הראשית מטעם התובע מלמדות, כי
33 התובע 1 פנה אל הנתבע ישירות וביקש לקבל מידע הנוגע לתשלומים השונים וגובהם והנתבע הוא
34 שהשיב לתובעים בנוגע לשאלותיהם הקשורות בעניינים המצויים תחת עיסוקו של יועץ מס.
35

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10-10-32046 אשל ואחי נ' בר און

תיק חיצוני.

משכך, יש לראות את הנתבע כמי ששימש בפועל כיועץ מס לתובעים.

על פי סעיף 144 (א) לפקודת מס הכנסה משנת 2005, כל החותם על דו"ח אמרה או טופס רואים אותו כמי שידוע כל עניין שבהם ומכאן שעל יועץ מס חלה חובה לערוך בדיקה של הנתונים, המסמכים, הקבלות וכל שהוגש לו על ידי הגורמים אותם הוא מיצג ואו להם הוא מייצג (ת"פ 96/91 מדינת ישראל נ' מאיר צרשניה (פורסם בנבו), להלן: "עניין צרשניה").

עוד בטרם נחקק חוק הסדרת העיסוק בייצוג על ידי יועצי מס, תשס"ה-2005, נקבע בעניין צרשניה, כי יועץ מס נושא בחובת זהירות מכוח חובת הזהירות הכללית בדיני הנזיקין הקבועה בסעיפים 35-36 לפקודת הנזיקין. בעניין זה נקבע שם:

"יועץ מס, בתור שכזה – בין שהוא מופקד גם על הנהלת החשבונות של לקוחו ובין שמישמתו מצומצמת אך ורק לסיוע ללקוח בעריכת הדו"ח על ההכנסה נושא בחובת זהירות של נותן שירות כאשר הוא עורך בעבור הלקוח דו"ח על ההכנסה; ועיקרה של חובה זו נעוץ בנקיטת אמצעים סבירים להבטחת אמיתותם ודיוקם של הנתונים המוצגים בדו"ח והעומדים בבסיסו. החובה האמורה, כלפי כל "שכני", לרבות שלטונות המס – מתחייבת הן מעצם נטילת המשימה של מתן שירות של מומחה לעריכת הדו"ח בעבור הלקוח, והן מכוח המעמד המיוחד שמקנה פקודת מס הכנסה (נוסח חדש) ליועץ מס. היא באה לכלל ביטוח בתקנה 1(1) לתקנות מס הכנסה (כללי אתיקה מקצועית של יועצי מס), תשמ"א 1981...".

מכאן, שלנתבע חובת זהירות כלפי התובעים, וזאת נוכח מצגיו והתנהלותו בפועל בפועל כיועץ המס שלהם.

קשר סיבתי ומידת ההוכחה הנדרשת בטענות מלמה בדין האזרחי – מסגרת נורמטיבית

נוכח קביעת קיומה של חובת הזהירות כאמור, יש לבחון, אם כן, האם התובעים הוכיחו נזיקהם והאם הוכיחו, כי אלה נבעו מהפרת חובת הזהירות על ידי הנתבע.

כידוע, מידת ההוכחה הנדרשת במשפט האזרחי היא מידה אשר תכריע את נטיות מאזן החסתברויות, ראה ע"א 670/79 הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' בצלאל מזרחי (פורסם בנבו). בעניין כמות הראיות הנדרשת לשם כך, נקבע בע"א 475/81 זיקרי יעקב נ' "כלל" חברה לביטוח בע"מ, פ"ד מ(1) 589:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10-10-32046 אשל ואח' נ' בר און

תיק חיצוני:

- 1 "קיימות שתי מידות הוכחה – ושתיים בלבד. עם זאת, כמות הראיות, שיהא
2 בה כדי לספק את המידה הדרושה, משתנה על פי מהות הנושא... יש להמשיך
3 ולקוטט את הגישה, כי בכל המשפטים האזרחיים מידת ההוכחה היא זו של
4 נטיית מאזן ההסתברות, וכי במסגרתה של מידת הוכחה זו, ועל פי מבחנים של
5 שכל ישר, כמות הראיות, שיש בהן כדי לשכנע את השופט בנטייתה של
6 ההסתברות, קשורה במהותו ובחומרנו של הנושא".
7
8 ראה גם: ע"א 1639/01 קיבוץ מעיין צבי נ' קרישוב (פורסם בנבו):
9
10 "במקרה דנן הראיות שבאו בפני בית המשפט הן נסיבתיות ולכן עומדות בפני
11 בית המשפט שתי שיטות לבחון – שיטת ההסתברות המתמטית ושיטת
12 ההסתברות האינדוקטיבית...
13 לעניין זה יש לבחון את מארג הראיות ומשקלן, ועל בסיסן לקבוע: במשפט
14 הפלילי – אם נשללו כל החלופות הסבירות האחרות, כלומר אם נשלל הספק
15 הסביר, ובמשפט האזרחי – אם המסקנה הסבירה יותר היא זו של אחריות
16 התובע".
17
18 בענייננו כאמור, טוענים התובעים כי הפרת חובת הזהירות מצד הנתבע קשורה למעשי מרמה של
19 ממש, אשר אף חורגים מהפרה רשלנית של חובת זהירות וקשורים לביצוע עבירות מרמה וגניבה
20 ומעילה בכספי לקוחות, התנהלות שגרמה לכך שנוצרו להם חובות כלפי רשויות המס, על הנוקים
21 הכרוכים בכך.
22
23 כאשר מדובר בטענות מרמה, מוטל על בעל הדין המטיל דופי בחברו נטל מיוחד באשר למשקל
24 הראיות שעליו להציג בפני בית המשפט. ראה: ע"א 2275/90 לימה חברה ישראלית לתעשיות
25 כימיות בע"מ נ' פרץ רוזנברג (פורסם בנבו):
26
27 "...ההלכה, כי לעניין טענת רמייה מוטל על בעל הדין המטיל דופי בחברו נטל
28 מיוחד באשר למשקל הראיות שעליו לערום בפני בית המשפט (וזאת, בין אם
29 מדברים אנו בנטל מיוחד לעצמו – בצד הנטל המוטל על צד במשפט אזרחי והנטל
30 המוטל על התביעה במשפט פלילי – ובין אם מדברים אנו בנטל הראיות במשפט
31 אזרחי, ובגדריו – במשקל ראיות כבד במיוחד)".
32
33
34
35

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10-10-32046 אשל ואח' נ' בר און

תיק חיצוני:

1

2

וגם – ע"א 391/89 אורית וייסנר נ' אריה חברה לביטוח בע"מ, פ"ד מז(1)837:

3

4

"בהוכחת טענה, המייחסת למבוטח התובע את מבטחו במשפט אזרחי ביצוע

5

עבירה פלילית, נדרשת מידת הוכחה אזרחית-לפי מאזן ההסתברות, כאשר

6

כמות ההוכחה הנדרשת משתנית על פי חומרת המעשה המיוחס למבוטח".

7

8

ראיות התובעים המרכזיות

9 מחומר הראיות אשר הוצג לפני בית המשפט עולה, כי במישור הראייתי, התובעים סומכים את
10 עיקר טענותיהם על מספר עוגנים מרכזיים: כתבה עיתונאית ממנה למדו בחודש יוני 2009 כי הנתבע
11 שוחרר על ידי בית משפט השלום בתנאים מגבילים, לאחר שנחשד בעבירות מס הנוגעות ללקוחותיו;
12 העובדה כי במהלך השנים בהן טיפל הנתבע בענייניהם, הם זומנו לחקירות במשרדי מס הכנסה
13 ובסופו של הליך הברור, לרבות באמצעות רוח"ח מטעמם, הם נדרשו לתשלום כופר ותשלומי מס
14 חסרים; במישור הנזק הסתמכו התובעים על מכתב תשובה מרשויות המס על פיו הגורמים
15 המתאימים דחו בקשתם להקטנת סכום הכופר שנקבע.

16

17 העדויות אשר נמסרו מטעם התובעים הינן של התובע 1 עצמו ושל רוח"ח אייל בן יהונתן, מי שטיפל
18 בענייניהם של התובעים לאחר הפסקת ההתקשרות עם הנתבע.

19

20

הפרסום העיתונאי

21 באשר לפרסום העיתונאי, הרי שמושכלות יסוד הן, ואין צורך להרחיב על כך את הדיבור, כי כתבה
22 בעיתון אינה יכולה לשמש ראיה מספקת לנכונותו של התוכן הנכלל בה (להבדיל מראיה לעצם
23 פרסומו), ומדובר בעדות מפי השמועה, אשר אינה קבילה כראיה לתוכנה. משכך, אין מקום
24 ואפשרות להסתמך בהליך משפטי על פרסום עיתונאי, לכשעצמו, כראיה לנכונות התוכן האמור
25 באותו פרסום, וזאת בפרט כאשר כותב הפרסום לא מסר עדות בהליך המשפטי, וממילא לא נחקר
26 בחקירה נגדית על עדותו ועל האמור בפרסום.

27

28 בהקשר זה יצוין עוד, כי באותו פרסום שהציגו התובעים, דווח כי הנתבע שוחרר בתנאים מגבילים
29 לאחר שנחשד בביצוע עבירה פלילית הנוגעת לעיסוקו כיועץ מס ובמעילה בכספי לקוחות. הנתבע
30 נשאל בעניין זה בחקירתו הנגדית והשיב, כי תיק החקירה בעניין עדיין פתוח, מזה כארבע שנים, וכי
31 לא הוגש נגדו כתב אישום (עמ' 39 לפרוטוקול הדיון מיום 07.07.2013). ברי, כי כל עוד הנתבע לא
32 הורשע, ולמעשה נכון למועד בירורו של הליך זה אף לא הואשם, במעשים בהם נחשד, מתקיימת
33 בעניינו חזקת החפות, וזאת גם אם נעצר בשלב כלשהו של החקירה (ראו: בשפ 8087/95 שלמה
34 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2)133).

35

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10-10-32046 אשל ואח' נ' בר און

תיק חיצוני:

1

2

החיוב בתשלום כופר

3

באשר לעובדת תשלום הכופר על ידי התובעים, אני סבורה, כי בצדק טען הנתבע, כי התובעים כשלו

4

מלעמוד בנטל ההוכחה הנדרש לשם קבלת טענתם, כי חיובם בתשלום כופר על ידי רשויות המס, נבע

5

ממעשיו או מחדליו של הנתבע דווקא, ולא ממעשים או מחדלים שלהם עצמם או משילוב של

6

השניים.

7

8

שהרי, כמובן שיתכן מצב דברים בו הנישומים עצמם, בין במכוון ובין שלא במכוון, לא מסרו דיווח

9

מתאים ומלא לרואה החשבון או ליועץ המס מטעמם ובכך לא אפשרו לו לפעול כדין מטעמם.

10

11

בעניין זה אציין כי למרות התרשמותי החיובית מעדותו של התובע 1 והטענה שההליכים כנגד

12

התובעים נגעו לשנים בהן הנתבע שימש כיועץ מס עבורם, הרי שלאור העובדה שהתובעים כשלו

13

מלהוכיח לפני בית המשפט, בעדויות או ראיות מתאימות אחרות, את הסיבה הספציפית בניגה

14

חויבו בתשלום הכופר ואת התרשלותו המקצועית או התנהלות המרמה מצד הנתבע כיועץ המס

15

שלהם, הרי שאני סבורה, כי על יסוד הראיות שהוצגו לבית המשפט בעניין זה, ועל אף מהימנותה

16

הכללית של עדות התובע 1, לא ניתן להטיל את האחריות לנוקי התובעים בנוגע לתשלום הכופר, על

17

כתפי הנתבע. עניין זה יפורט עוד להלן.

18

19

יודגש, כי אין בכך, כמובן, כדי לקבוע כי החיוב בתשלום הכופר נבע ממעשי או מחדלי התובעים

20

דווקא, וקביעתי הנייל מצומצמת לאי הרמת הנטל הראייתי הנדרש בהליך זה, בעניין אחריותו של

21

הנתבע בעניין זה.

22

23

חיובם של התובעים בתשלומים נוספים לרשויות המס

24

גם בנוגע לעובדת חיוב התובעים בתשלומים חסרים לרשויות המס, ובדומה לעניין תשלום הכופר,

25

אני סבורה, כי התובעים כשלו מלהוכיח את אחריותו של התובע בעניין זה ואת הקשר בין התנהלותו

26

לבין תשלומים נוספים כלשהם שנדרשו לשלם לרשויות המס. התובעים לא הציגו פירוט מספיק

27

בעניין אותם תשלומים נטענים אשר הועברו על ידם לנתבע ו/או מי מטעמו או לקיומם של סכומי

28

כסף אותם מסרו לנתבע ואשר שולמו, כנטען, במסגרת חשבונם של לקוחות אחרים של הנתבע

29

לרשויות המס. מדובר בטענת תרמית, ולמעשה טענת גניבה של ממש, אשר לא פורטה ולא הוכחה

30

בראיות ברמה הנדרשת המאפשרת לקבלה.

31

32

אני ערה לכך, כי מטבע הדברים, אין בידי התובעים את מלוא הנתונים ביחס למעשי המרמה

33

הנטענים על ידם, אך אין בכך כדי לפטור את התובעים, ובוודאי את בית המשפט, מתחולת דיני

34

הראיות המחייבים ביחס לטענות מסוג זה.

35

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10-10-32046 אשל ואח' ני בר און

תיק חיצוני:

1 משכך אני סבורה, כי טענת המרמה והגניבה ביחס למעשי הנתבע בכספי התובעים, לא הוכחה לפני.
2
3 עם זאת, יש לבחון להלן היבט נוסף בטענות התובעים, בדבר כשלים בהתנהלותו המקצועית של
4 הנתבע בכל הנוגע לטיפול בענייניהם, ובפרט שאלת ביצוע התשלומים הנדרשים לרשויות באמצעות
5 שיקים שהתובעים מסרו לידי.

עדותו של רו"ח איל בן יהונתן

8 כאמור, מטעם התובעים, הוגשו תצהירי עדות ראשית מטעם התובע 1 ומטעם רוה"ח של התובעים
9 אייל בן יהונתן, אשר אף נחקרו על תצהיריהם בחקירה נגדית.
10
11 בחקירתו הנגדית, נשאל רו"ח בן יהונתן בנוגע לחקירה שהתבצעה במס הכנסה כנגד התובעים
12 כלקוחותיו (עמ' 10 לפרוטוקול הדין מיום 09.05.2013):

14 "ש. אני מפנה אותך לסעיף 5 לתצהירך – במהלך החקירה של מי
15 ת. נפתח תיק חקר ברשות המיסים. כאחד שעבד שם מניסיוני התיק חקר
16 התנהל כתיק מרכזי על בר און".

18 ובהמשך החקירה:

20 "ש. האם אתה יודע אם הוגש כתב אישום נגד בר און?
21 ת. אני לא יודע אם כבר הוגש, אני מעריך שכמייצגים בהיבט הפלילי, אם אתם אכן
22 מייצגים אותו בעניין, תנסו לסיים את ההליך בכופר. אני לא יודע אם הוגש כתב אישום.
23 ש. אתה ביררת?
24 ת. לא.

26 ש. אני מפנה אותך לסעיף 6 לתצהירך – אתה מתייחס לדוחות סוף השורה הראשונה –
27 איזה דוחות.

28 ת. בדוחות הכספיים שהוגשו על ידי בר און לשנות המס 06-08.
29 ש. מי חתום על הדוחות האלה?
30 ת. שי אשל ומי שסייע לו לעשות זאת והדריכו אותו ואמר איך לסווג את ההכנסות זה בר
31 און.

32 ש. החברה שחתומה על הדוחות זו ר. בראון בע"מ?
33 ת. אוקי זו חברת בר און.
34 ש. האם נכון
35 ת. אין מול עיני את הדוחות על מנת לאבחן אם זה חברת בר און או מר בר און.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10-10-32046 אשל ואחי נ' בר און

תיק חיצוני

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35

ש. יכול להיות שעל הדוחות חתום עו"ד אלכסנדר בר און.
ת. אני לא זוכר".

אשר למעשיו של הנתבע, העיד רו"ח בן יהונתן כך:

"ש. אני מפנה אותך לסעיף 9 לתצהירך – אני מפנה לשורה השניה – מניין אתה יודע מה נרשם בספרי השיקים של הנתבע?
ת. כשפנינו לרשות החוקרת היא האירה את עינינו והציגה לנו את השיקים. והגישה לנו טבלה של השיקים שנמשכו מחשבוננו של שי ושלמו ללקוחות אחרים למיניהם ולחשבוננו של שי. לגבי ספחים – לימים אחר כך שי שהתחלנו לשבת על התיק פה הוא הביא את הספחים של השיקים שלו.
ש. איפה זה?

ת. אצל שי. אצלי לא נמצא. אבל ראיתי את זה בעבר. אני רוצה לציין שהתייחסות לסעיף זה מקורה במידע שחקירות מס הכנסה נתנו לנו".

עדותו של הנתבע

הנתבע עצמו העיד, כי נהג בדרך האמורה, קרי – הפקדת שיקים מידי התובעים לטובת חשבונותיהם של לקוחות אחרים ברשויות המס, כיוון שהתובעים חבו לו כסף ובמקום להפקיד את השיקים בחשבוננו שלו, הוא שילם באמצעותם חובם של נישומים אחרים שהיו לקוחותיו ואשר הפקידו בידיו כספים. כל זאת על מנת לחסוך הפקדה והנפקה של שיק חדש (נמוד 36 לפרוטוקול):

"ש. האם היו תשלומים שבוצעו על ידי שיקים של אנשים אחרים עבור הזוג אשל?
ת. יכול להיות.

ש. מה זאת אומרת? אתה לוקח שיק של אדם פלוני ומשלים איתו חשבון של אלמוני?
ת. כמו שאמרתי קודם, בעניין של שי אשל. אם שי אשל היה חייב לי כסף ושלח לי שיק. כמו שציינת בתצהירי השיק היה כסף שלי. אני עשיתי שימוש כמו שחשבת או שהפקדתי איתו ששילמתי איתו ובלבד כל מה שהיה צריך להיות משולם אכן שולם.
ש. האם הודעת לשי שהוא חייב לך כסף או שאתה עושה שימוש בשיקים שלו לצרכים אחרים?
ת. הודעתי לו".

בעניין עדותו של הנתבע, יש לציין כי נגועה בסתירות וחוסר עקביות. כך למשל בעוד שבתחילה השיב בשלילה לשאלה האם ישנן תביעות נוספות שהוגשו נגדו, ותיקן ותשובתו לאחר שעורך הדין מטעמו התערב על מנת לתקנו (עמ' 37-38 לפרוטוקול):

"ש. כמה לקוחות הגישו נגדך תביעה כספית?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10-10-32046 אשל ואחי נ' בר און

תיק חיצוני:

- 1 ת. שי אשל בלבד....
- 2
- 3 ת. התביעה היא מסוג אחר ולכן לא התייחסתי אליה קודם. מדובר בתביעה כספית גם כן.
- 4 היא עדיין מתנהלת. חלק מהתביעה נוגע ללקוחות לשעבר. אחת התובעות האם לא היתה
- 5 לקוחה שלי, ובעלי דין אחרים כן היו לקוחות שלי. הבת היתה לקוחה שלי.
- 6 לשאלת בית המשפט אני מבהיר, כי העזרה באותו הליך נשוא ההליך לא היתה עזרה
- 7 מקצועית שנתתי לתובעים אלא עזרה אישית כאדם בתחום סחיבת סלים, לטייל עם הכלב
- 8 לעלות במדרגות לבחור את המנורה, ולהביא אנשי מקצוע שיסדרו לה את הבית. לעזור לה
- 9 שהיא הלכה לעורך דין. הכל, לאמא לא נתתי שירות עיסוקי. לא עשיתי שום דבר שקשור
- 10 לעבודה.
- 11 שאלת בית המשפט: האם בגדר כתב התביעה נטענו נגדך טענות מקצועיות באותו הליך
- 12 נוסף?
- 13 ת. נטענו נגדי אני מתאר לעצמי גם טענות מקצועיות באותו הליך נוסף".
- 14
- 15 ובעמ' 39 לפרוטוקול:
- 16
- 17 "ש. האם נכון שבגדרו של אותו הליך נוסף נטענה גם כן הטענה שעקב רשלנות שלך
- 18 התובעת אחת מהתובעות זומנה לחקירה ברשויות המס?
- 19 ת. בשלב מסוים הסתבר שכן. כשהיא הגישה את התביעה".
- 20
- 21 כך גם נפלה סתירה בין הנטען בכתב ההגנה כי התובעים מעולם לא מסרו לו שיקים פתוחים, לבין
- 22 עדותו במסגרתה הודה הנתבע כי אכן נמסרו לו שיקים פתוחים כאמור (עמוד 40 לפרוטוקול, שורות
- 23 2-22).
- 24
- 25 כאמור, הנתבע העיד כי הודיע לתובעים על גלגול השיקים לטובת לקוחות אחרים שלו. לאור
- 26 התרשמותי מעדותו כמלאת סתירות, לא ראיתי לקבל טענתו כי הודיע זאת לתובעים.
- 27
- 28 במסגרת מתן עדותו, נשאל הנתבע באשר לחקירה שהתנהלה כנגדו וכך השיב (עמ' 39 לפרוטוקול):
- 29
- 30 "ש. יש כעת הליך פלילי פתוח נגד רשות המס?
- 31 ת. לא הוגש נגדי כתב אישום, אבל החקירה פתוחה. אין החלטה התיק בפרקליטות מזה
- 32 כארבע שנים".
- 33
- 34 טענה זו לא נסתרה והתובעים לא טענו ולא הוכיחו הגשתו של כתב אישום או התקדמות של
- 35 ההליכים הפליליים כנגד הנתבע. ומכל מקום, כל עוד לא הורשע, ובעניינינו אף לא הוגש נגדו כתב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10-10-32046 אשל ואח' נ' בר און

תיק היצוגי:

1 אישום, חלה הזקת החפות ואין משמעות ראייתית ממשית לקיומה של החקירה לצורך ההליך
2 האזרחי דן.
3

4 טענת הנתבע כי התובעים חבו כלפיו סכומי כספים נטענה כטענה אשר לא הוצג כל בסיס לה. מנגד
5 וגם בהנחה כי טענה זו אכן נכונה, היות והנתבע הפקיד שיקים שיועדו לטובת רשויות המס לתשלום
6 החובות האישיים של התובעים אך הופקדו לטובת נישומים אחרים שהיו לקוחותיו של הנתבע - הרי
7 שיש בכך הפרת אמונם של התובעים ושימוש לא ראוי בשיקים שנמסרו לו עבור הסדרת החוב שלהם
8 מול רשויות המס.
9

10 בניגוד לטענת הנתבע כי היה רשאי לעשות בשיקים כרצונו לאור החוב של התובעים מולו, הרי שאין
11 לקבל טענה זו שכן השיק לא היה שיק פתוח ללא נמען, אלא מדובר היה בשיקים פתוחים מבחינת
12 הסכום, אשר יועדו ל: ביטוח לאומי, מס הכנסה ומע"מ והנתבע לא היה רשאי "לגלגל" את חובם של
13 התובעים כלפיו, אם היה קיים, בדרך של תשלום חובותיהם של לקוחות אחרים שלו, לרשויות המס,
14 מתוך חשבונם של התובעים, וללא ידיעתם.
15

עדותו של התובע 1

16 אכן, התובעים צרפו לתצהיר עדות ראשית של התובע 1 מסמכים שנטענו להיות "העתק תדפיס בנק"
17 (נספח 1 לתצהיר התובע 1) ו"טבלה מסכמת" בה פורטו המחאות שהופקדו בחשבונות של לקוחות
18 אחרים (נספח 2 לתצהיר התובע 1). ברם, עיון במסמכים האמורים אינו מלמד על כך בהכרח.
19 ואבהיר.
20

21 ראשית, לעניין העתק תדפיס הבנק - גם אם אכן מדובר בתדפיס בנקאי, הרי שהמסמך אינו חתום
22 ולא הובהר מי ערך אותו ומתי. מכל מקום, למצער, ניתן ללמוד ממנו על הפקדות שיקים בחשבונות
23 מגוונים כאשר חלקם הודגשו בטענה כי הופקדו בחשבונות אחרים, למרות שנראה כי ישנם שיקים
24 נוספים שהופקדו בחשבונות אחרים, אך אלו לא הודגשו.
25

26 שנית, מסמך הטבלה המסכמת - מדובר במסמך שנערך על ידי התובעים או מי מטעמם ואין מדובר
27 במסמך מאושר מרשויות המיסים או מסניף הבנק של התובעים. הטבלה מכילה אוסף נתונים בדבר
28 תאריך הפקדה/מסירת השיק, מספרי שיקים ושייכותם לביטוח לאומי ולמס הכנסה. גם ממסמך זה
29 לא ניתן ללמוד דבר ממשי בהיותו סיכום פנימי שהתובע 1 ערך בעצמו.
30

31
32 בחקירתו של התובע 1, הוא נשאל בנוגע למסמכים האמורים והעיד כדלקמן (עמ' 24 לפרוטוקול):
33

34 "ש. מי ערך את נספח 1 לתצהירך, שאתה מכנה אותו העתק תדפיס בנק.

35 ת. קיבלתי זאת בחקירה במס הכנסה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10-10-32046 אשל ואחי' נ' בר און

תיק חיצוני:

- 1 ש. למה קראת לזה תדפיס בנק?
2 ת. יכול להיות בטעות. זה רק הכותרת, אף אחד לא אמר שזה תדפיס בנק. זה מסמך
3 שקיבלתי במהלך החקירה במס הכנסה מאנשי מס הכנסה".
4
5 הינה כי כן, הרי שלא מדובר בתדפיס בנק, בניגוד לכפי שצוין במסגרת תצהירי עדות ראשית מטעם
6 התובעים, אלא בתדפיס שקיבלו התובעים במסגרת חקירתם במס הכנסה, כך לטענתם.
7
8 אולם, גם לטענה זו אין תומך שכן המסמך לא נחתם ולא אושר והתובעים לא הזמינו למתן עדות את
9 עורכו של המסמך או גורם אחר רלבנטי מרשויות המס, שיתכן ויכול היה לשפוך אור על הפרשה
10 ולמצער על תוכנו של המסמך.
11
12 אשר לפעילות העסקית של התובע 1 ומערכת היחסים עם הנתבע, העיד התובע 1 כך:
13
14 "ש. מהי התקופה הרלבנטית לתביעה?
15 ת. מסוף שנת 09-06.
16 ש. תאר לי את העיסוקים שלך שמהם נבעו הכנסות בתקופה הנ"ל.
17 ת. אני קודם כל טייס בחברת אל על זה עיסוקי העיקרי. הייתי דח"צ בחברה ציבורית.
18 ואני יזם בתחום חברה שעבדתי בה קודם פיתוח נעילה מתוחכמת.
19 ..
20 ש. רכשתם בניין בתל אביב?
21 ת. הרבה אחרי. רכשנו אותו בשנת 09.
22 ש. היה נדמה לי שהתקופה הרלוונטית זה היה שנת 09?
23 ת. בזמן שאנחנו חתמנו על החוזה של הבניין זה היה אחרי שנשתיימה ההתקשרות עם
24 הנתבע".
25
26 מנגד, בהמשך החקירה השיב התובע 1 כך (עמ' 19 לפרוטוקול):
27
28 "ש. עסקת המקרקעין שביצעת היתה ב8/09?
29 ת. אני לא זוכר תאריך. אני צריך לבדוק. כן זה היה בשנת 09 כפי שאמרתי.
30 ש. אני מפנה אותך – לתכתובת דואר אלקטרוני ממך אל הנתבע מיום 26.8.09 אתה מדבר
31 שם על התחלה של יזמות בניה בתל אביב ואומר שנרכש קטנוע לשם כך. מה זה מעניין
32 אותו הקטנוע?
33 ת. אני רציתי לקנות קטנוע בתל אביב לשאלתי את בר און האם ניתן לרכוש אותו ולהכניס
34 אותו כמרכיב של הוצאה. חלק מזה היה קשור לישיבת דירקטוריון בתל אביב וחלק מזה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10-10-32046 אשל ואחי' נ' בר און

תיק חיצוני:

- 1 הרעיון להתחיל יזמות בתל אביב לצורך עניינים אלה רכשנו את הקטנוע. באותה תקופה
2 הוא עדיין ייצג אותי התיקים היו אצלו".
3
4 מעדותו של התובע 1 עולה, אם כן, כי גם מועד סיום יחסיהם העסקיים של התובעים והנתבע אינו
5 ברור, כך שלא ניתן לקשרו לטענת התובעים בדבר מעילה בכספם דווקא.
6
7 סיכום הראיות בתיק וראשי הנזק העיקריים
8 מהדברים האמורים עולה קיומה של תשתית ראייתית אשר אינה חד משמעית ככל הנגע ליחסי
9 העבודה בין התובעים לנתבע ותוכנם. כיוון שמהאמור לא ברור מתי נסתיימו היחסים, הרי שקיימת
10 אפשרות כי חובותיהם של התובעים, חלקם או כולם נבעו גם מהתנהלות לקויה שלהם עצמם מול
11 רשויות המס או מול הנתבע או מסיבה אחרת כלשהי.
12
13 מעדותו של רו"ח בן יהונתן עלה כי במסגרת פגישות עם נציגי רשויות המס בעניינם של התובעים,
14 הובהר לו כי הנתבע ביצע הפקדת שיקים מחשבונו של התובעים ולטובת נישומים אחרים שהיו
15 לקוחותיו. ואולם, מעבר לטענה זו במסגרת מתן עדותו, לא הוצגו מסמכים אשר ניתן להסתמך
16 עליהם כי אכן נעשה כך ובכמה מקרים והיקף כספי.
17
18 זאת מלבד המסמך אשר צורף לתצהיר עדותו של התובע 1 וכונה "תדפיס חשבון בנק" כאשר
19 במסגרת עדותו של התובע 1, טען התובע 1 כי מדובר בתדפיס שקיבל מאת רשויות המס במסגרת
20 חקירתו, שם נודע לו לראשונה, כך לטענתו, כי סכומי כספים נמשכו מחשבונו והופקדו ברשויות
21 המס עבור לקוחות אחרים של הנתבע, עבור תשלומים שהיו אותם אחרים חייבים לרשויות. כאמור,
22 אין בטענה זו ובמסמך שהוצג די. המסמך לא נחתם, לא מופיע בו תאריך עריכתו, לא ברור מי ערך
23 אותו ולא זומן כל גורם מרשויות המס כדי להסביר העניין.
24
25 זאת ועוד, במסגרת חקירתו של הנתבע, הוא לא הכחיש את טענת התובע, כי שיקים מחשבונו של
26 התובעים הופקדו ברשויות המס לטובת נישומים אחרים. לטענתו עשה זאת לאחר שידע את התובע
27 בעניין וכיוון שהתובע חב סכומי כסף כלפיו כך שבמקום להפקיד את השיק בחשבונו, שילם
28 באמצעותו את תובס של אחרים, אך לא ביצע בכך גניבה אלא העביר את הכספים בדרך שהייתה
29 נוחה ביותר עבורו.
30
31 בעניין זה, אני רואה את הדברים מאופן שונה מהנתבע. על פי העדויות בתיק והסתירות שעלו במהלך
32 חקירתו של הנתבע, נחה דעתי כי הנתבע לא קיבל את אישורם ואף לא טרח לידע את התובעים
33 בדבר ההתנהלות המתוארת אלא עשה דין לעצמו בכך שעשה שימוש בשיקים של התובעים לצרכים
34 אשר לא לשמם יועדו ולא לשם כך נמסרו לו.
35

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10-10-32046 אשל ואחי' ג' בר און

תיק חיצוני:

- 1 אני ערה לטענה, אשר הנתבע מודה בה (עמודים 35-36 לפרוטוקול), כי התובעים זומנו לברורים
2 שונים ברשויות המס במהלך התקופה בה שימש יועץ מס עבורם.
3
4 מאידך, לא הוכחה הטענה כי הנוק, קרי סכומי הכסף שהתובעים נאלצו לשלם לרשויות המס בסופו
5 של יום ואשר נתבעים במסגרת תביעה זו, נבעו מהתנהלות הנתבע. אני סבורה כי עדות רוה"ח בן
6 יהונתן בעניין זה לא השלימה את החסר.
7
8 על פי עדותו של הנתבע, אשר לקתה בחוסר עקביות לשון המעטה, הוא נהג למשוך כסף מחשבונות
9 התובעים שלא לצורך תשלום החשבונות שלהם כפי שהוסמך לעשות, אלא לצורך תשלום חובותיהם
10 של לקוחות אחרים שלו. השיקים אשר הופקדו בידי הנתבע או מי מטעמו, הופקדו כאמור לצורך
11 תשלום עבורו בגין שירותיו כיועץ מס, או עבור הפקדת הסכומים החייבים ברשויות המס וביטוח
12 לאומי. הפקדת השיקים ברשויות המס כתשלום עבור חובות של לקוחות אחרים, ללא ידיעה או
13 הסכמת התובעים, נגועה באי-תקינות.
14
15 הנתבע נשאל בחקירתו, מדוע הרשה לעצמו להתנהל באופן זה והשיב כי התובעים חבו לו כסף (עמ'
16 39 לפרוטוקול):
17
18 "ש. בכתב התביעה טוענים האדונים אשל שנגנבו להם כספים מהחשבון מה שטוענת
19 הגב' ארואטי בהליך שלה. למה לא יכולת לסכם את כל החובות שהיו חייבים לך האדונים
20 אשל, ולהראות שזהו הסכום שהשתמשת בשיקים שלהם?
21 ת. אני מפנה לטבלה נספח 10 ולסך הכל המופיע בשוליה. 26,124 ₪ הם החזירו לי. לגבי
22 119,000 ש"ח - משקף את סך כל הכספים שהאדונים אשל שילמו לרשויות המס דרכי.
23 ש. אתה אומר לי שאף שיק לא הועבר לרשויות המס, אלא אליך ואתה שילמת מכספך?
24 ת. זה לא מה שאמרתי. אני מבהיר, הסכום של 26,124 ₪ זה הסכום של הכספים שאני
25 שילמתי במקומם סה"כ, והם החזירו לי בהמשך.
26 ש. אתה יכול להראות לי את השיקים ששילמת 26,124 ₪?
27 ת. אני הצגתי דוגמאות. אני רשמתי באיזה מקום שיש חלק מהחומר לא נמצא אצלי. הוא
28 ברשות המיסים. מה שהעברתי מה שמופיע כאן".
29
30 כאמור, אין בידי לקבל את הסברו טענותיו אלו של הנתבע. התובעים מסרו לנתבע שיקים כדי שזה
31 ימלא את הסכומים המתאימים ויפקיד אותם כתשלום לרשויות המס, אך זה עשה איתם ככל
32 העולה על רוחו ושילם באמצעותם חשבונות של אחרים ובכך למעשה עשה שימוש אסור בשיקים
33 שנמסרו לו על ידי התובעים.
34

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10-10-32046 אשל ואחי נ' בר און

תיק חיצוני:

1 סעיף 19 לפקודת השטרות (נוסח חדש), קובע כי למחזיק בשטר יש רשות לכאורה להשלים את
2 הפרט החסר בשטר, גם אם מדובר בפרט חיוני. השלמת השטר צריכה להיעשות בהתאם להרשאה
3 שניתנה. ככל שמושך השטר יוכיח כי השטר הושלם שלא בהתאם להרשאה שניתנה, אז אין בחזקה
4 הקבועה בסעיף 19 כדי לעזור למחזיק שהשלים את השטר:
5

6 "סעיף 19(א) אינו קובע אלא הנחה לכאורה, היינו הוא מסדיר לעניין זה את נטל הראיה
7 ומוותר מקום לסתירה של ההנחה הנובעת מן ההוכחה המובאת בו. לשון אחרת: אם
8 הוספו לשטר פרטים חסרים על ידי האדם שהחזיק בשטר במועד פלוני, הרי הנחה
9 לכאורה היא שפעל כמורשה מטעם כל הצדדים שחתמו על השטר, אולם אם הוכח כי
10 המחזיק פעל ללא הרשאה, אין בחזקה שבסעיף 19(א) כדי להועיל לו ואין בה כדי להקנות
11 לו זכות כלשהי. אם נתבע אדם על פי שטר שהושלם אחרי הוצאתו, הרי יכול הוא להתגונן
12 ולהוכיח כי לא נתן הרשאה כלשהי להשלמת הפרטים וכי במעשה מרמה המדובר ואם
13 הצליח וסתר את החזקה שבסעיף 19(א), אין הוא חב מאומה"
14

15 (ע"א 640/73 מרדכי גלבנק נ' עזבון המנוח ניסן גילאי, פ"ד כט(2), 701. ראו גם ע"א 339/72
16 חרס קרמית בע"מ נ' מנחם קולטון, פ"ד כח(1), 452).

17
18 סופו של דבר, הגם שהתובעים הסתפקו בראיות שאינן חותכות, הרי שעדותו של הנתבע, היא
19 שהוכיחה טענת התובעים בדבר משיכת כספים מחשבונם והפקדתם בחשבונות אחרים/לטובת
20 רשויות המס. טענתו של הנתבע כי התובעים חבו לו כספים, מבלי לחוות זיעה לגביה, אינה מצדיקה,
21 בכל מקרה, גלגול הכספים לטובת לקוחות אחרים. מכאן, שבפועל, הנתבע עשה שימוש בשיקים
22 שלא למטרה שלשמה הופקדו בידיו.
23

24 בגין ראש נזק זה, טענו התובעים לנזק בסך של 150,000 ₪ כאשר כל סך התביעה הופחת מסך כולל
25 של 356,000 ₪ לסך של 200,000 ₪, משיקולי אגרה.
26

27 בחקירתו של התובע 1, נשאל בעניין הסכום שנתבע בגין ראש נזק זה וכך השיב (עמ' 31 לפרוטוקול):
28

29 "ש. הסכום של 150 אלף ₪ שאתה טוען שנגנב, מפנה לסעיף 12.1.4 – למה לא כתבת 100
30 או 80 אלף?"

31 ת. זאת הערכה שלי. היא מבוססת על הערכה בדבר סה"כ הסכומים שנמסרו לנתבע. חלק
32 מזה היו כספים במזומן".
33

34 למרות שהגעתי לכלל מסקנה כי הנתבע צריך להשיב לתובעים את סכומי הכספים אשר נגבו
35 מחשבונותיהם ואשר הועברו לטובת חשבונות לקוחות אחרים של הנתבע במסגרת רשויות המס, הרי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 32046-10-10 אשל ואחי נ' בר און

תיק חיצוני:

1 שכיוון שסכום הכסף אשר הועבר לא הוכח, ביהמ"ש אינו יכול לקבל תביעתו של אדם על סמך
2 הערכתו ובפרט שלא הוצגו האדנים להערכה זו, המצדיקים קבלת טענה על דרך אומדן. על בסיס
3 הדברים האמורים, כיוון שסכום השיקים שהופקדו לטובת נישומים אחרים לא הוצג ולא הוכח, לא
4 הורם נטל התביעה בעניין זה.
5

ראשי הנזק הנוספים

6
7
8 1. תשלום הכופר והשלמת תשלומים נוספים לרשויות המס - כמפורט לעיל, התובעים כשלו
9 מלהוכיח כי תשלום הכופר נבע מרשלנותו - מעשיו או מחדליו של הנתבע. מכאן שהגני דוחה
10 התביעה בכל הנוגע לראש נזק זה.
11

12 2. תשלום לר"ח - התובעים הסתייעו בר"ח החל משנת 2009. במסגרת חקירתו, סתר עצמו התובע
13 1 כאשר טען בתחילה כי עוד בשנת 2009 פסקו היחסים העסקיים שלו עם הנתבע כיועץ מס במסגרת
14 רכישת בניין שביצעו ומנגד, השיב לשאלה אחרת כי בשנת 2009 עדיין שימש הנתבע כיועץ מס
15 בענייניו וכי המסמכים הרלבנטיים היו בידיו. אם כן, לא ברור האם העסקתו של ר"ח נעשתה על
16 בסיס גילוי וחשיפת מעשיו ומחדליו הלכאוריים של הנתבע או על בסיס סיום יחסים עם הנתבע
17 ובחירת באיש מקצוע מומחה, חלופי, על בסיס טעמים שאינם רלבנטיים לעניינו. כך או כך, מעשיו
18 או מחדליו של הנתבע לא הוכחו ברמה הראייתית המספקת, ומשכך, אין הצדקה לפצות את
19 התובעים בגין סכומי הכסף ששילמו כשכר טרחתו של ר"ח, מה גם מהסיבה שכר טרחתו ושעות
20 העבודה והטיפול בעניינם של התובעים הנוגעים לעילת התביעה לא נפרשו בפני בית המשפט.
21

22 3. הפסד שכר בגין הפסד ימי עבודה וטיסות נוספות - התובעים לא הוכיחו היעדרותם מעבודה
23 לצורך חקירות ואף לא הציגו כל אישור לכך ששהו בחקירה ואובדן הכנסה שנבע מכך. עניין הפסד
24 טיסות נוספות/עודפות גם הוא לא הוכח, שכן לא הוצג כל אישור מהמעסיק שלתובע 1 קיימת
25 הזדמנות לבצע טיסות נוספות מעבר למערכת הטיסות הרגילה ולקבל על כך שכר. גם גובה השכר
26 הבסיסי וגובה השכר בגין טיסה עודפת לא הוכח. משכך, הגני דוחה התביעה בנוגע לראש נזק נטען
27 זה.
28

29 4. פגיעה בשם הטוב - התובעים טוענים כי כיוון ששיקים שלהם נמשכו מחשבונם לטובת
30 חשבונותיהם של טייסים אחרים בחברת אל על ולטובת לקוחות אחרים של הנתבע, יש בכך משום
31 פגיעה בשם הטוב.
32

33 בחקירתו, העיד התובע 1 כי הפגיעה בשם הטוב נבעה אף מכך שזומן לחקירה ברשות המיסים
34 וחויב בתשלום כופר (עמ' 31 לפרוטוקול):
35

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10-10-32046 אשל ואחי' נ' בר און

תיק חיצוני:

- 1 "ש. מפנה לסעיף 12.1.6 לתצהירך, איך נפגע שמכס הטוב?
- 2 ת. כשאני מוזמן לחקירה במס הכנסה בגין פעולות שלא אני עשיתי ולא אני ניהלתי, שמי
- 3 הטוב נפגע. אם אני מוצא את השיקים שלי בחשבון של טייסים אחרים אני מבין שכולנו
- 4 בבעיה. הבעיה עם מס הכנסה.
- 5 ש. האם דיברת עם גורי פלטר?
- 6 ת. לא.
- 7 ש. מאיפה אתה מבין שכולכם בבעיה?
- 8 ת. יש טייסים שפנו אלי לא מעוגיין לנקוב בשמותיהם ואמרו לי שגם הם היו בחקירות
- 9 במס הכנסה ושאני אבדוק. כשקוראים לי לחקירות ואני משלם כומר זה פוגע בשמי
- 10 הטוב."
- 11
- 12 הנתבע טען בסיכומיו (סעיפים 55-56) כי יש בטיעון הנוסף בדבר פגיעה בשם עקב זימון לחקירה
- 13 וחייב בכופר משום הרחבת חזית אסורה, משום שבכתב התביעה טענו התובעים רק כי הפגיעה
- 14 בשם הטוב נבעה מהעובדה ששיקים מחשבונם הbnקאי נמשכו לטובת חשבונות של לקוחות אחרים
- 15 של הנתבע והם טייסים בחברת אל על.
- 16
- 17 אני סבורה, כי העובדה ששם של התובעים נקשר אצל צדדים שלישיים עם נושא של התנהלות
- 18 תמוחה ביחס לשיקים שנמשכו על ידם, ואשר הגיעו לחשבונות לקוחות אחרים של הנתבע וכו',
- 19 וכאשר אותם צדדים שלישיים, לפחות חלקם, אף נחקרו במס הכנסה בנוגע לפרשה, יש בה כדי
- 20 לפגוע בשם של התובעים.
- 21
- 22 מדובר באירועים חריגים ותמוהים, של ניווד שיקים של התובעים בין חשבונות באופן בלתי מוסבר,
- 23 באופן אשר אינו מתיישב על פניו עם התנהלות סדירה תקינה ונורמטיבית, ויש בכך כדי להעלות
- 24 סימני שאלה, גם אם בלתי מוצדקים לחלוטין, ביחס לתקינות התנהלותם של התובעים.
- 25
- 26 העובדה, כי אותם צדדים שלישיים אשר המידע הגיע אליהם הינם טייסים קולגות של התובע 1 יש
- 27 בה כדי להגביר עוד יותר את המבוכה והפגיעה בשם הכרוכים בקשירת שמו של אדם עם אירועים
- 28 מסוג זה, וכדי להציבו במצב בו הוא נדרש לספק הסברים או הבהרות ביחס לחלקו בנושא, ולהבהיר
- 29 כי נפל קורבן לסיטואציה ולהתנהלות בהם לא היה מעורב באופן רצוני.
- 30
- 31 באשר ליסוד הפרסום, התובע 1 העיד, כי נמסר לו מטייסי המוכרים לו, כי אף הם נחקרו במס
- 32 הכנסה וכי הסתבר להם כי שיקים שלו הגיעו לחשבונותיהם (עמ' 26 ש' 6-12 לפרוטוקול). אף עדות
- 33 רוי"ח יהונתן כי כך נמסר לו במשרדי מס הכנסה (עמ' 16 ש' 1-6 לפרוטוקול) תומכת בגרסה זו.
- 34

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 10-10-32046 אשל ואח' ג' בר און

תיק חיצוני:

1 אני סבורה, כי די בכך, כדי לקבל את התביעה בגין ראש נזק זה, גם מבלי להידרש לשאלת הרחבת
2 החזית ביחס לטיעון התובע 1 בחקירתו בדבר פגיעה בשמו הטוב עקב זימונו לחקירה במס הכנסה
3 וחיובו בתשלום כופר.

4
5 מאחר ומדובר בנזק שסכומו אינו ניתן להוכחה כמותית חד משמעית, ובהתחשב בהפחתת סכומי
6 התביעה הנטענים מול אלו שנתבעו בפועל משיקולי אגרה, אני מעמידה את הפיצוי בגין ראש נזק זה,
7 על דרך האומדן, ותוך התחשבות במכלול נסיבות הפרשה הרלבנטיות, לרבות אופי הפרסום והיקפו,
8 על סך של 30,000 ₪.

סוף דבר

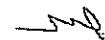
10 נוכח הקביעות לעיל, תוצאת ההליך הינה כי התביעה מתקבלת באופן חלקי.

11
12
13 כפי שנקבע, הנתבע ישלם לתובעים, יחד ולחוד, בגין פגיעה בשמם הטוב, סך של 30,000 ₪. סכום זה
14 יישא הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום הגשת התביעה ועד לתשלומו בפועל.

15
16 כן יישא הנתבע בהוצאות התובעים בגין ההליך ובשכ"ט בא כוחם, בסכום כולל של 10,000 ₪. סכום
17 זה יישא הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום פסק הדין ועד התשלום בפועל.

18
19 המזכירות תשלח פסק הדין לב"כ הצדדים.

20
21
22 ניתן היום, כ"ד תמוז תשע"ד, 22 יולי 2014, בהעדר הצדדים.

23
24

שרון גלר, שופטת